

Kunst
aan het Hof

20-24 maart 2024

*Goudji
&
de schilders*

20 - 24 maart 2024

“KUNST AAN HET HOF”

HOF VAN SAKSEN - NOOITGEDACHT

Stand 21

Goudji & de schilders

Kunst aan het Hof is een kleine, maar exclusieve en intieme kunst- en antiekbeurs, voornamelijk bestaand uit PAN-deelnemers.

Hof van Saksen, Borgerderstraat 12, Nooitgedacht 20 t/m 24 maart 2024, dagelijks van 11-18 uur
Er is geen opening, u ontvangt, als relatie van Lieve Hemel per email een uitnodiging tot het bezoeken van de beurs, voor twee personen.

You are cordially invited to attend the fair.

GALERIE LIEVE HEMEL

Elementenstraat 15, 1014 AR Amsterdam

galerie@lievehemel.nl WWW.LIEVEHEMEL.NL

Woensdag-zondag 14-19 uur (na afspraak, on appointment)

020 6230060 / 06 290 390 95

Tekst Koen Nieuwendijk - vertaling Tekstwerk, Amsterdam

56e jaargang, nummer 3

Goudji
"Le Baptême des Animaux" 2009
zilver 999
serpentine, sarrancolin
H 42 x 20 x 10 cm

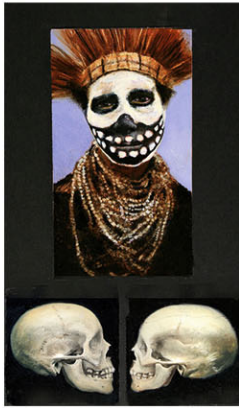
Afbeelding omslag: Goudji - "Le Mage au Faisan de Colchide", zie pagina 16.

Afbeelding achterzijde: Goudji - detail van "Les Anneaux Bleus", zie pagina 4.

Peter van Poppel
"Keukenvrucht"
2015
olieverf/paneel
15,5 x 11,3 cm

Rudolph Hellebaut
"Thanatos, Thanatos en Thanatos"
2020
olieverf/doek op karton
27 x 18 cm

Hester Schroor
"Dracula"
2012
eitempera en bladgoud/karton
20 x 17 cm

Johanna van Oosterhout
"Zoete Kersen"
2023
olieverf/paneel
24 x 24 cm

Erik van der Esch
"Linde & Mozes"
2023
olieverf/paneel
33,2 x 54,4 cm

Zelfs al laat de loop van de geschiedenis ons in de waan dat wij grip hebben op het verloop van ons bestaan, het blijft bij nader inzien altijd gissen hoe het werkelijk zat. Want dat is het frappante van het aanschouwen van voorwerpen uit vervlogen tijden: je kijkt naar principiële eenvoud, maar kunt niet doorgronden in hoeverre zij de loop van de geschiedenis hebben beïnvloed. Toch draagt elk snippertje inzicht bij aan toekomstige wijs beleid, dus al die lijnen uit het verleden, hoe ver ook, werken door tot voorbij onze eigen tijdelijke horizon.

Op zijn manier heeft Goudji, geboren en getogen Georgiër, maar als genaturaliseerd Fransman vertrouwd geraakt, of beïnvloed, wellicht allebei, zich verzoend met het Westerse cultuurbesef. Voor wie de kunst van het dromen machtig is, biedt zijn werk een duidelijk verhaal van die vervlogen tijden. Duidelijk in die zin, dat het niet om het concept van de werkelijkheid gaat - want zeg nou eerlijk, welke werkelijkheid, die van dertig eeuwen geleden, of die van nu - maar om de lotsverbondenheid van wat ver weg en lang geleden is - ongreepbaar en betoverend - en die van wat wij ervaren als het dagelijks leven, hoe frustrerend in zijn irrationaliteit die invalshoek ook kan uitpakken..

Much as the course of history has a way of tricking us into believing that we control the path of our own existence, at the end of the day it'll always be guesswork as to how things have actually come about. This is precisely what lends such a compelling quality to gazing at objects from times long past: there you are, looking at fundamental simplicity, and yet you are unable to gauge the extent to which the objects in question have affected the course of history. Nevertheless each snippet of understanding contributes to sagacious policy going forward, so that the myriad of lines from the past – no matter how far back they may go – will go on exerting influence beyond our own transitory horizon.

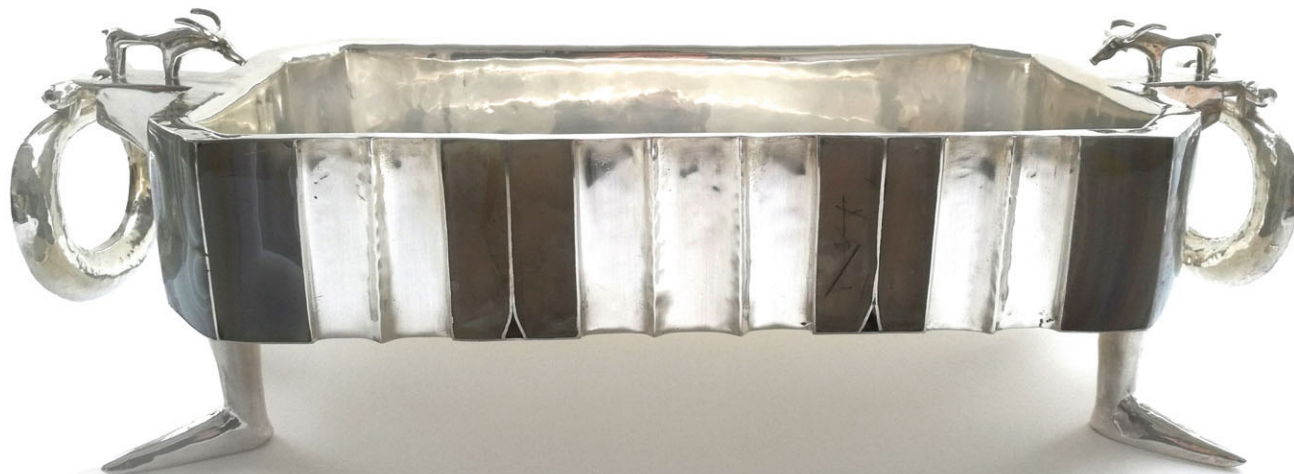
A born and bred Georgian who went on to naturalise as a French citizen and as such familiarised himself with, or was influenced by, the cultural awareness of the Western world (or perhaps the one as much as the other), Goudji in his very own way succeeded in coming to terms with this cross-cultural sensitivity. His work represents a narrative of times gone by to those who have mastered the art of dreaming which is distinct in that it's not the concept of reality that it's about – for let's be fair, which reality, that of thirty centuries ago or that of today? – but rather, the singleness of purpose between that which – elusive and enchanting – is far away and long ago and that which we are experiencing as everyday life, no matter how exasperating in its irrationality this perspective may prove to be.

Al jaren zijn wij gewend aan geografische plaatsbepaling door middel van de signalen die wij met een paar satelieten uitwisselen, als het meezit tot en met de verdieping waarop we ons bevinden. Als het woord erfgoed valt, dan zie ik ook een paar van die lijnen het sociaal-culturele universum doorklieven. Maar het duurde even voordat deze metafoer zich in mijn bevinden nestelde. Soms, niet zelden, eigenlijk met grote regelmaat hapert mijn vermogen om zaken te doorgronden, alsof er een contactje loszit, waardoor de stroomtoevoer hapert en het beeldscherm gaat flikkeren.

Merkwaardig genoeg, het basaalst ervaar ik dat in de manier waarop beeldende kunst zich positioneert. In het bijzonder, dat ondanks de grote vrijheid die de beoefenaren zichzelf toedichten, en alle waterdragers evenzogoed, het stramien in de praktijk bijzonder spartaans is. Een stroming komt op, wordt ontdekt, krijgt zijn beslag, en wordt opgevolgd door een volgende. Het voorafgaande ligt dan vast, voortaan, in boeken, op celluloid en niet het minst digitaal. Het zal u wellicht bekend voorkomen, dus u haalt wellicht ook uw schouders op, maar het fenomeen erfgoed biedt soelaas. Dat wil zeggen, het lost niets op, maar de onherroepelijke vraag waar het eigenlijk toe dient zwaait als een lichtbundel in de nacht dwars door allerlei onbegrepen zaken. Maar ik dwaal af.

Goudji
"Les Anneaux Bleus"
zilver 999, lapis lazuli, agaath, kristal
46 x 20 x 14,5h cm
unicum

We have been used for many years to geographical localisation using signals we exchange with a smattering of satellites, with a bit of luck right up to the floor we happen to occupy at the time. Whenever the word "heritage" is used, to me it conjures up an image of several of the lines in question ripping through the social-cum-cultural universe. Nevertheless it has taken some time for this metaphor to integrate itself into my perception of the world around me. It is on occasion, not rarely, quite regularly in fact, that my ability to fathom things out falters, as if there is a loose connection somewhere that causes the power supply to fluctuate and the screen to start flickering.

Funnily enough it is in the alignment of the visual arts that my experience of this makes itself felt at its most basic level, especially given that notwithstanding the huge freedom the practitioners (and their domestiques!) claim to enjoy, in practice the pattern tends to be remarkably austere. A movement emerges, is discovered, takes hold and, finally, makes way for a successive movement. It is at this point that the forerunner movement is documented in books, on celluloid and, by no means least, in digital format. You may feel that you have heard it all before and you may well feel like shrugging your shoulders, but heritage as a phenomenon offers relief, by which I mean that even though it offers no solutions, what it does do is involve the inevitable question as to the use of it all swaying – like a beam of light in the night – through all sorts of uncomprehended matters. But I digress.

Olav Cleofas van Overbeek
"Stilleven met Zwart Doosje"
1990
olieverf/doek
40 x 30 cm

Johan Scherft
"Toevluchtsoord II - planetoïde"
2022
aquarel/papier - wolkje katoen
8 x 11,5 x 5 cm

Hendrick Brandtsoen
"Ei in Nis"
1983
olieverf/paneel
38 x 30,5 cm

C.B. Muller
"De Macht van de Verbeelding"
2002
acryl/papier op paneel
28,5 x 47 cm

Jan van Tongeren
"Stilleven met Gipskop"
1970
olieverf/doek
60 x 80 cm

Even terug naar mijn fixatie voor erfgoed. Ik kan me vergissen, zeg ik voorzichtigheidshalve, al was het maar dat ik geen weet heb van de bedoelingen van de bedenkers en de uitkiezers - hoe vreemd om dat nu weer te bedenken, want hoe vriendelijk zijn niet al die afgebakende gebiedjes, die zich mogen verheugen in het begeerde predicaat erfgoed, hoe schilderachtig en hoe vreedzaam zijn niet alleen al de gedachten als het woord valt, want geeft u het toch toe, die molen, die kudde schapen, die huisjes waar al die weduwen van op zee gebleven vissers huizen - en neem me niet kwalijk als ik met deze woorden alle vreugde verstoort, per ongeluk terug dwing tot de rauwe werkelijkheid, maar dat maakt wel dat ik het over het werk van Goudji durf te hebben.

Goudji werd 50 jaar geleden met open armen in Frankrijk werd ontvangen en maakte daar een geweldige carrière. Ik weet zeker dat het donderend gehamer en het vuur waarmee hij zijn zilver al die 50 jaar maltraiteerde geheel losstaat van oorlog en vrede, maar tegelijk weet ik ook zeker dat u als westerling het dreunen van de paardenhoeven, volksverhuizingen en - op slag stilte is een dreun op zich - al die ook gebeurde vreedzame taferelen, die zich ongetwijfeld continentbreed afspeelden, dat u dus kijkend naar het gehamerd zilver, weldadig doorregen met gepolijste halfedelstenen, zich zou kunnen verenigen met de erfgoedgedachte, op een veel grotere afstand in tijd dan de Unesco zich ooit heeft voorgenomen.

Back for now to my heritage fixation. I may be wrong, I should by way of precaution add, if only because I am in the dark as to the intentions of the masterminds and the pickers - how odd a thought this is to come up with at this juncture, given the geniality of all those clearly demarcated little areas that are allowed to bask in the coveted title of heritage, given the picturesqueness and serenity of the mere thoughts whenever the word heritage is uttered, for let's be fair, that windmill, that flock of sheep, those cottages that house the widows of fishermen lost at sea ... I feel I have to apologise if in u sing these words I may be acting like a kill-joy and accidentally force a retreat back to the harsh reality, but it is thanks to all of this that I owe the fortitude to discuss Goudji's oeuvre.

Fifty years ago Goudji was given the warmest of welcomes in France, where he went on to have a stellar career. Although I am convinced that his thunderous hammering and use of fire when manhandling his silver throughout those fifty years has never been anything to do with war and peace, I am equally convinced that the thunder of horses' hooves, the mass migrations and - abrupt silence in itself coming across as a deafening blow - all those peaceful scenes that must also have unfolded at one time or another all over the continent to you as an Occidental, looking at the beaten silver bountifully interspersed with polished semi-precious gemstones, would make it acceptable to embrace the heritage idea across a much greater distance in time than the UNESCO agency ever intended.

Goudji
"Cinq pains et deux poissons" 2014
silver 999
jaspe, oeil-de-tigre, onyx, chrysoprase
H51 x 20 x 11 cm

Goudji
"Custode aux Lionnes"
1996
silver (gehalte 999), oeil-de-faucon,
jaspis rouge, pyrite
H114 x 22 x 14 cm
unicum

Alex de Vrede
 "De Geboorte van een Planetarium I" 2023
 olieverf/masoniet
 100 x 85 cm

Anneke van Brussel
 "Het Heilige Kistje" 2023
 olieverf/paneel
 30 x 40 cm

Frans Klerkx
 "Flesje en Narcis" 1994
 olieverf/paneel
 23,8 x 17,5 cm

Wijnand Warendorf
 "Red Rose" 2023
 olieverf/paneel
 56 x 56 cm

Francisco Roa
 "Caballo" 2015
 kleurpotlood/karton
 34,5 x 45,5 cm

Ben Sniijders
 "Met Golbarg III" 2016
 acryl/papier op paneel
 21 x 16 cm

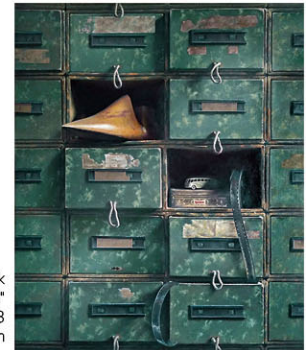
Annabelle Six
 "Bos Asperges" 2016
 olieverf/paneel
 47,5 x 55,5 cm

Roger Braun
 "Jasmijn" 2016
 acryl/paneel, 50 x 38 cm

Karel Sirag
 "Het Controleren van de Zwemvergunning"
 1989, olieverf/paneel
 9,2 x 12,7 cm

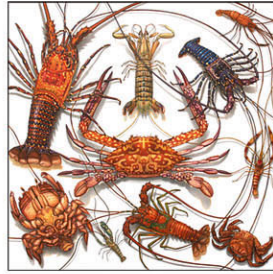
Bert Kinderdijk
 "Op Gespannen Voet met het Verleden"
 2023
 olieverf/paneel 60 x 50 cm

Bernard Verkaik
"Groene Pot, Pruimen en Meer" 1998
olieverf/paneel
60 x 80 cm

Gurt Swanenberg
"Small Things Living Connected" 2017
olieverf/paneel
45 x 45 cm

Walter Leclair
"Er Staat Veel Op" 2014
olieverf/paneel
50 x 70 cm

Herman van Rossum
"Winter" 1988
olieverf/paneel
30 x 23 cm

Theo Voorzaat
"Klooster Bijdorp" 2022
olieverf/paneel
45,8 x 33,8 cm

Als u dat dan weer terugkoppelt naar de starre manier waarop de westerse beeldende kunst u tracht te kluisteren aan een stramien dat wel klopt met uw ambtelijk georganiseerde cultuur, maar voor geen meter met het ondoordringelijk duister van het verleden? Zou de westerse beeldende kunst niet baat hebben bij het relativeren van het begrip tijdspanne en zijn ongetwijfeld goedbedoelde culturele poortwachtersfunctie aan de wilgen hangen en alles wat het verleden biedt gretig omarmen als een eeuwige en nooit opdrogende inspiratiebron?

Want als je het goed beschouwt voeren de sculpturen en de luisterrijke voorwerpen van Goudji u terug naar een tijdperk, waarin oorlog en vrede, traditie en vooruitgang totaal anders werden geformuleerd. Dat geeft twee zaken tegelijk aan: de tijdlijn, zoals onze - om bij voorbaat de wij-en-zij-modus te neutraliseren - beeldende kunst hanteert, zeg maar dicteert, verhoudt zich tot het verleden als onverhoeds scheelkijken. En het verleden dan, heeft dat ooit gevraagd het mooier voor te stellen dan het was? Zoals musea met de beste bedoelingen de schaarse overblijfselen van al dat gedruis op een bijkans goddelijk altaar plaatsen? En dat is nou precies het verhaal van Goudji, tenminste, als u zich tijdelijk toestaat het verhaal van het verleden te verslaan als een objectief toeschouwer: een eeuwig slagveld van winnen en verliezen, of het nu om rollende koppen of optimaal rendement gaat.

Maar de allergrootste verdienste van Goudji is dat hij laat zien dat het verleden onmisbaar is bij het verstaan van het heden, en, zoals ik het ervaar, zijn verhaal onverbreeklijk verbindt met adembenemende schoonheid.

Koen Nieuwendijk.

And what if you linked this back to the rigid way in which the Western visual arts have consistently tried to shackle you to a pattern that, much as it may be a proper match for your administratively organised culture, does not coordinate in any way, shape or form with the unfathomable darkness of the past? Would the Western visual art not benefit from taking a sober look at the notion of timeframe and ditching its - doubtlessly well-intended - cultural gatekeeper function in favour of avidly embracing everything the past has to offer, as an eternal source of inspiration that will never run dry?

Isn't it true, all things considered, that Goudji's sculptures and resplendent objects take you back to an era in which war and peace, tradition and progress were formulated in a radically different way? Which carries a twofold message: the timeline used or rather, dictated by our (this possessive pronoun serves in pre-emptive counteraction of the "us and them" modus) visual arts relates to the past like a sudden squint. And how about the past itself, when has it ever asked to be prettified in the way we tend to depict it, the way in which museums with the best of intentions, I'm sure, place the meagre remnants of all that noise on a near-divine altar? Which is precisely what Goudji's story is all about, that is if you allow yourself for now to adopt the guise of an objective bystander in reporting on the story of the past, that eternal battlefield of wins and losses, be it in terms of rolling heads or in those of optimum return.

Be this as it may, the greatest merit Goudji has achieved is that he demonstrates how indispensable the past is when trying to fathom out the present while - the way I see it - inseparably linking his story with breathtaking beauty.

16

Goudji
"L'Antilope-Licorne" 2016
zilver 999
H 40 x 40 x 12 cm

Goudji
"Le Mage au Faisan de Colchide" 2014
zilver 999
serpentine, agate, cristal, onyx, nacre,
amazonite, hématite, oeil-de-tigre
H47 x 22 x 24 cm

17

